

mig, at det er et højt uheldigt Tidspunkt, man har valgt, naar man endelig vil gaa til Ændringer i dette Forhold. Vi maa derfor modsætte os Gennemførelsen af dette For-slag.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker Udvalgets Flertal, fordi det har givet det af mig stillede Ændringsforslag sin Tilslutning. Spørgsmaalet rejstes jo i sin Tid af den højtærede Forslagsstiller, det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), ud fra en Opfattelse ganske svarende til den, der i Rigsdagsamlingen 1924—25 gav Anledning til en Forespørgsel i Folketinget til den daværende Indenrigsminister; en Forespørgsel, som foranledigedes ved den Op-træden, der fra forskellig Side udvistis med Hensyn til Behandlingen af Valglisten ved disses endelige Berigtigelse forud for det i 1925 afholdte kommunale Valg. Den ærede Forslagsstiller gjorde sig til Talsmand for den samme Opfattelse med Hensyn til det uheldige i den Fortolkning af Bestem-melserne i § 1 og § 7 i Loven om kommunale Valg, som vi havde fremført fra Venstres Side under Forhandlingerne om den i Folke-tinget stillede Forespørgsel. Dette gjorde det ganske naturligt for mig at udtale min Sympati for det af den ærede Forslagsstiller forelagte Lovforslag og har ogsaa gjort det selvfølgelig for mig at medarbejde paa at faa Forslaget saaledes tilrettelagt, at man fik en større Betyggelse for Skatteydelse til Kommunen som Betingelse for Valgret, end der var opnaaet paa Grundlag af For-tolkningen af den kommunale Valglov af 1924.

Nu hævdes det jo baade fra socialdemo-kratisk og fra radikal Side, at Loven af 1924 ikke paa nogen som helst Maade har ført til Misbrug, der giver Anledning til at lovfæste Bestemmelser som dem, der her er stillet Forslag om. Jeg skal ganske overlade til hver enkelt at afgøre, hvad man vil betegne som Misbrug og hvad ikke, men Formaalet med den kommunale Valglovgivnings Skattebestemmelser har jo stede været at drage Omsorg for, at den, der vil være kommunal Vælger, virkelig ogsaa svarer den ham paa-lignede Skat til Kommunen, og Forudsæt-ningen har, lige indtil de Oplysninger kom til at foreligge, som fremførtes af den da-værende Indenrigsminister under Debatten i Folketinget i 1925, fra min og Venstres Side været den, at Kommunerne med alle til deres Raadighed staaende Midler gennem-førte Kravet om, at den ældste Skatterestance var den, som det var Skatteyderens Pligt først at betale. Men af det, som foregik

under Forberedelserne til de kommunale Valg i 1925, og som blev klart belyst ved Forhand-lingerne i Folketinget angaaende den af Venstre stillede Forespørgsel, fremgik det klart, at man ligefrem organiserede Tilside-sættelse af gammel Skattegæld til Fordel for Produktion af kommunale Vælgere. Naar dette sammenstilles med den Eftergivelses-ret, som i den kommunale Valglov af 1924 blev givet Kommunalbestyrelserne Landet over, en Eftergivelsesret, som de ikke hidtil havde haft, men maaske nok i nogen Maade uden egentlig Lovhjemmel havde praktiseret, og dette kunde føre til, at man endogsaa af det sidste Skatteaars paalignede Skat fritoges for at betale de to Trediedele, ja, saa svækkedes Skatteydelsesmomentet i Valg-retsbetingelserne paa en saadan Maade, at det maatte anses for ganske uforsvarligt, vel at mærke naar man fastholder Skatte-ydelse til Kommunen som Vilkaar for, at man ved den endelige Berigtigelse af Valg-listen kan forblive paa denne.

Det er disse Forhold, som er alle Med-lemmer af det høje Ting vel bekendt, der har givet Anledning til Forelæggelsen af det oprindelige Forslag og til det Ændrings-forslag, jeg har stillet. Dette Ændrings-forslag griber aldeles ikke, som det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) syntes at tro, ind i Kommunalbestyrelsernes Ret til at eftergive en Skatteyder indtil to Trediedele af den ham paalignede Skat, aldeles ikke; det siger kun, at en saadan Eftergivelse kan medføre Konsekvenser for vedkommende med Hensyn til Udøvelse af Valgret i Kommunen. Eftergivelsesretten, som er givet Kommunalbestyrelserne, griber man aldeles ikke ind i. Jeg vil hævde, at selv efter at dette Lovforslag er ophøjet til Lov — hvad jeg haaber det bliver —, vil Forholdet endnu være dette, at Skatte-yderen i en 4-aarig Valgperiode ganske kan tilsidesætte den ham paalignede Skat i de 2 første af Valgperiodens Skatteaar, uden at det angriber hans Vælgerstilling i Kom-munen, men han maa i de 2 sidste Skatte-aar i det mindste have svaret en Trediedel af den ham i disse 2 Skatteaar paalignede Skat. Med andre Ord, hvis man tænker sig vedkommende Vælger havende den samme skattepligtige Indkomst i Valgperiodens 4 Aar, er faktisk det, der her kræves af ham, at han af den ham i disse 4 Aar paalignede Skatteydelse skal have betalt mindst en Sjettedel som Betingelse for at forblive paa Valglisten ved dennes endelige Berig-tigelse. Skulde man sige noget imod dette, maatte det vel være, at det vedvarende betød en saadan Fortynding af Kravet om